

A FOST ODATĂ UN ÎMPĂRAT CARE A RĂMAS VĂDUV, IAR TOATĂ DRAGOSTEA ȘI-A DĂRUIT-O CELOR TREI FETE. ȘI, VĂZÂND SÂRGUINȚA PE CARE O PUNEA PĂRINTELE LOR CA SĂ LE CREASCĂ, SĂ LE ÎNVEȚE ȘI SĂ LE PĂZEASCĂ DE CELE RELE, ACESTEA SE SILEAU DIN TOATĂ PUTEREA CA SĂ-L FACĂ SĂ UITE MĂHNIREA CARE-L CUPRINSESE DUPĂ MOARȚEA MAMEI LOR.

ÎNTR-O ZI, ÎMPĂRATULUI I-A VENIT SĂ O ÎNTREBE PE FATA CEA MARE CUM ÎL IUBEȘTE, ȘI EA I-A RĂSPUNS: „CA MIEREA.” APOI A ÎNTREBAT-O ȘI PE CEA MIJLOCIE, IAR RĂSPUNSUL EI A FOST: „CA ZAHĂRUL.” UITÂNDU-SE LA CEA MICĂ, A ÎNTREBAT-O ȘI PE EA. FATA A RĂSPUNS: „CA SAREA ÎN BUCATE, TATĂ! FURIOS, ÎMPĂRATUL I-A ZIS: „NESOCOTITO, NU LE-AI AUZIT PE SURORILE TALE MAI MARI CU CE FEL DE DRAGOSTE MĂ IUBESC ELE? SĂ TE DUCI DE LA MINE CU SAREA TA CU TOT!”

FATA CEA MICĂ A ÎMPĂRATULUI, CÂND A VĂZUT CĂ SURORILE, ÎN LOC SĂ
O MÂNGÂIE, O UMILISERĂ CU CUVINTE ATINGĂTOARE, ȘI-A PUS NĂDEJDEA ÎN
DUMNEZEU ȘI S-A HOTĂRĂT SĂ PLECE UNDE MILA DOMNULUI O VA DUCE
ȘI-A LUAT DIN CASA PĂRINTEASCĂ UN RÂND DE HAINE PROASTE ȘI VECHI ȘI
A PRIBEGIT DIN SAT ÎN SAT PÂNĂ LA CURTEA ALTUI ÎMPĂRAT.

